

mérleghiányos lesz az alapítvány, ami a közhasznúsági státusz elvesztését jelent. Összegezve, lesz megoldandó feladata az új vezetésnek az elkövetkező években.

A negyedszázad sikerének elismerésére, a jubileumi nap emlékére, köszönetképpen dr. Voller Erika a Jászfényszaruért Alapítvány elnöke egy akvarellfestményt adott át Mészáros Lászlónénak.

Az ünnepség hátralévő részében Gulyás András Zoltán, akinek szer-

kesztőként ez volt az első kötete, megköszönte a jelenlévő szerzők, Tóth Tibor társszerkesztő, Bagi László tördelő, grafikus, Botkáné Sárközi Ildikó és Kotánné Kovács Tímea anyanyelvi lektorok munkáját. A nyomdai munkálatok Budapesten Prime Rate Kft.-nél készültek. Köszönet Jászfényszaru Város Önkormányzatának, az Ipari Centrum Kft.-nek, a Szűcs Mihály Huszárbandériumnak, Sándor Csillának (Budaörs) és Zielbauer Jánosnak (Budapest,) hogy anyagilag hozzájárultak a

könyv megjelentetéséhez. A szerkesztő és az alapítvány elnöke köszönetképpen a szerzőknek, segítőknek, támogatóknak tiszteletpéldányokat adtak át. A jelenlévő előfizetők átvehették a megrendelt példányokat és dedikálásra is sor került.

Azok, akik a könyvre nem fizetnek elő, 2000 forintért Baranyi Józsefnénál (Szabadság út 102.), Tóth Tibornál a Városi Értéktárban (Szentcsalád tér 12.) megvásárolhatják.

Tóth Tibor, a FÉBE elnöke

Gyökerek és szárnyak Családtörténeti kiállítás a Túri Fazekas Múzeumban

Jeles alkalom adta az ötletet e kiállítás megrendezésére, 10 éves lett a Bodoki Fodor Helytörténeti Egyesület Családkutató Tagozata. Adódik a kérdés, hogyan is kezdődött? 2009 májusában a BFHE „Családom története” címmel pályázatot hirdetett, mezőtúri kötődésű és vonatkozású család vagy személy történetét bemutató pályamunka megírására. A pályázat kiírását követően született meg az ötlet, hogy az egyesületen belül jöjjön létre egy klubszerűen működő, családkutatással foglalkozó csoport. Így alakítottuk meg az egyesület Családkutató tagozatát. Tudomásunk szerint ebben a formában mi voltunk az elsők az országban. Azóta szerencsére sokan felismerték a közös kutatás előnyeit, és sorra alakulnak a hozzánk hasonló klubok művelődési házakhoz, könyvtárakhoz, múzeumokhoz kapcsolódva, vagy éppen önálló egyesületi formát választva.

Célunk az volt, hogy egymást segítve haladjunk előre a sok időt, energiát és körültekintést kívánó munkában. Tapasztalatainkat megosztva nem kell mindenkinek ugyanazokba a zsákutcákba bemenni. Az elképzelés támogatóra talált nemcsak az egyesület elnökénél, Szabó Andrásnál, hanem a Móricz Zsigmond Városi Könyvtár akkori vezetőjénél, Berczeliné Boldog Máriánál is.

2009. szeptember 17-én és 18-án tartottuk az első összejövetelünket. A kölcsönös ismerkedést, szervezési kérdések tisztázását követően megkezdtük az előre elhatározott tematika szerinti munkát, amely eleinte a legfontosabb
(folytatás a 28. oldalon)

Levéltár látogatás 2014-ben a MNL Bécsi kapu téri épületében Fotó: Ari Ilona

Csöngye Attila levéltár-igazgató megnyitja a tárlatot

Fotó: Soltész Tamás

(folytatás a 27. oldalról)

elméleti és gyakorlati kérdések köré csoportosult. Sorra vettük a családtörténet kutatás fázisait, a legfontosabb forrásokat és azok feltalálási helyét. Majd ezek az előadások továbbfejlesztve, hozzá igazítva a megyei igényekhez átkerültek a testvér családkutató csapathoz, a szolnoki Aba-Novák Agóra Kulturális Központ égisze alatt 2011-ben megalakult Családkutató klubhoz, majd egy nagyszerű módszertani füzet sorozat lett belőle.

hívtuk. Ismét volt olvasósarok, ahol a nyomtatott és kéziratos családtörténeteket, helytörténeti írásokat vagy a témához kapcsolódó köteteket vehette kézbe az érdeklődő. A bemutatkozást Pusztai Zsolt múzeumigazgató által a tagokkal készített riportfilm is színesítette, amely szintén a bejáratnál elhelyezett vetítőn fogadta az érdeklődőket.

A saját famíliánkról szóló mondani valónkat néhány esetben nem a szokványos családfák köré fűztük fel, hanem különleges eszközöket is igénybe

igyekeztünk felhívni a figyelmet és méltó emléket állítani főként a vérzivataros 20. század hadviseltjeinek. Egyelőre a saját és az elért ismerősök családjában fellelhető relikviák (fényképek, levelek, dokumentumok, tábori lapok, tárgyi emlékek, elbeszélések stb.) alapján készültek írások, de ezzel szeretnénk a városban egy mozgalmat elindítani. Tekintettel a nagy érdeklődésre és biztatásra, érdemes lenne a járvány utáni időben szakmai támogatókat keresve nagyobb körben terjeszteni.

A kiállítás február 8-i megnyitójára sokan jöttek el, nem fértünk el a legnagyobb kiállító teremben, amit a szomszédhelyiségekbe vitt hangosítással orvosoltak a házigazdák. A Gyökerek és szárnyak alap gondolat mellett a bemutatónk viselhetne volna az összetartozás vagy együttműködés alcímet is. Ez nemcsak a létrehozók összefogásán vagy a kiállított tárgyakon, az olvasósarokban elhelyezett köteteken, hanem a megnyitón résztvevőkön is lemérhető volt.

Az ünnepi hangulatot az Öcsödi Hagyományőrző Népdalkör két mezőtúri citerása, a Kóta-díjas Csider István és Iván János kíséretében előadott népdalcsozor alapozta meg. Majd Batha Attila önkormányzati képviselő üdvözölte a vendégeket, a megnyitót Csöngé Attila, az MNL Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltár igazgatója tartotta. A megnyitó teljes egészében megnézhető a <https://mail.google.com/mail/u/0/#search/soltesznezekisseva51%40gmail.com/KtbxLwgdfgwfcjCqLVNxPNKVCgWqRfgjJV?projector=1> oldalon.

A járványveszély miatt sajnos bezárt a múzeum, ezért a vetítéssel egybekötött kiállítás vezetéséből csak két alkalom valósult meg. Rögtön a megnyitót követő héten, február 14-én nagy örömmel láttuk vendégül a szolnoki családkutatók népes csapatát és a mezőtúri látogatókat is. Február 27-én a meghirdetett kiállítás-vezetés mellé egész napos program társult, ahol a gyulai kisebb létszámú küldöttsége mellé több mezőtúri is csatlakozott.

Örömmel hallottuk a múzeum munkatársaitól, hogy a „Gyökerek és szárnyak” című jubileumi kiállításnak mégis nagy sikere volt. Az előre kiírt időpontokon túl is sok látogatót vonzott, akik elismeréssel nyilatkoztak a látottakról.

Ari Ilona,
a BFHE Családkutató Tagozatának vezetője

Gyalog Magda népdal- és citeraművész fellépő ruhája és tanyamodell színesítette a tárlatot

Fotó: Asztalos Csaba

Az eltelt évek közös munkálkodásának számos eredményét ebben az írásban nem lehet bemutatni, helyette inkább esszen szó a kiállításunkról. Ez a mostani a 2015-ben széles érdeklődést keltett első bemutatkozásunk továbbgondolása. Az őseket feltáró kutatásaink eredményei mellett egy-egy villanásra sikerült megmutatnunk merre tartottak, meddig jutottak az egyes családok leszármazottai. Ez adta a címet is, és jelentette a több részre tagoló kiállítás gerincét.

Az első teremben bemutattuk a mezőtúri családkutatók csapatát, két alapkérdésre keresve a választ. Honnan indult a gondolat 10 évvel ezelőtt: együtt kutatni a családjaink történetét, és kik segítették az ötlet valóra váltását? Mit végeztünk egy évtized alatt, milyen eredményeink születtek? Mindezt közel 200 fotóval illusztráltuk, amelyekből csak töredék jutott a falra, a bőség miatt a számítógépet is segítségül

vettünk. Készült festményekkel tűzdelt idősor, az életmódot bemutató tanya makett, egy tősgyökeres mezőtúri családot bemutató film. Hogy csak egy-két érdekességet említsék. Néhány esetben, amikor több száz személy adatainak bemutatását kellett megoldanunk, egy családfa készítő program segítségét vettük igénybe.

Ezek nemcsak a kiállítás időtartama alatt voltak megtekinthetőek, hanem a terveinkben a folyamatos bővítés és elérhetővé tétel is szerepel, amelyre a Bodoki Fodor Helytörténeti Egyesület és a Túri Fazekas Múzeum nyújt majd lehetőséget. Természetesen néhány különleges, vagy éppen az adott korra vagy helyzetre jellemző, de már a fiatalabb korosztály számára ismeretlen tárgyat, fényképet, dokumentumot is felvontattunk.

A csekély előzetes hírverés dacára meglepően gazdag lett a részlet, amely a Katonátörténetek címet kapta. Ezzel